

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (2015)

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ
καί πάσης Παλαιστίνης
παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας,
χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου
τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

*«Χριστός ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται,
ἡ ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων, ὁ Πρωτότοκος
τῆς κτίσεως καί Δημιουργός πάντων τῶν γεγονότων
τὴν καθαρθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν.
Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις. Ὁ γάρ τῶν ὅλων Δεσπότης
τό κράτος σου κατέλυσε»,
(Α΄ Κάθισμα, Κυριακῆς
γ΄ ἤχου, Παρακλητικῆς)*

Λαμπροφοροῦσα σήμερον καί δοξολογοῦσα τόν Θεόν ἡ Ἐκκλησία, ἐορτάζει τήν ἔνδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν. Ἐορτάζει τό γεγονός ὅτι ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἐνανθρωπήσας Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ εἰς τήν γῆν ἐπιδημήσας καί τούς ἀνθρώπους συναναστραφεῖς καί εὐεργετήσας, ὁ προσενεγκῶν ἑαυτόν θυσίαν διὰ τοῦ σταυροῦ τῷ Θεῷ καί Πατρί διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ταφείς εἰς τό «καινόν» τοῦτο μνημεῖον, «ἐν ᾧ οὐδεὶς οὐδέποτε ἦν τεθειμένος», (Ἰω. 19,41), ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Ἀληθῶς, ὁ Χριστός ἀνέστη. Ὁ Ἄδης καί ὁ θάνατος οὐκ ἔσχον ἐξουσίαν ἐπ' Αὐτοῦ. Δεν ἠδυνήθησαν νά κρατήσουν Αὐτόν. Ὁ Ἄδης ἐνόμισε ὅτι ἐδέχθη ἄνθρωπον θνητόν, ἵνα καταπίῃ αὐτόν καί συνήντησε Θεόν καί ἄνθρωπον, συνήντησε Θεάνθρωπον, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί τόν Υἱόν τῆς Παρθένου. Ὁ Ἄδης ἠπατήθη καί ἐπικράνθη, καθ' ὅτι ὁ Θεός Πατήρ ἀνέστησε τόν Ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν Αὐτοῦ. Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός ἔλυσε τὰ δεσμά τοῦ Ἄδου, ἀνέστη καί ἀνῆλθε ἐπὶ τῆς γῆς, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τήν σαρκωθεῖσαν ἀνθρωπίνην φύσιν Αὐτοῦ, ἀνέστησε τόν Ἀδάμ παγγενῆ.

Ἀναστάς ὁ Κύριος ἐσύλησε τόν Ἄδην ἐκ τῶν νεκρῶν αὐτοῦ. Τήν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος εἰς τόν Ἄδην εἶχε προκηρύξει κατ' οἰκονομίαν θεϊκὴν ὁ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. Τούς δεσμίους τοῦ Ἄδου ἠλευθέρωσε ὁ Χριστός. Ἐκ τοῦ σκότους τῆς βασάνου καὶ τῆς ὀδύνης τοῦ Ἄδου, μετήλλαξε εἰς τό φῶς, τὴν χαράν καὶ τὴν τρυφὴν τοῦ Παραδείσου. Ἐδέχθη αὐτούς πρῶτους εἰς τὴν Βασιλείαν Του μετὰ τὸν ληστήν, τὸν ὁποῖον ἐποίησε αὐθημερόν πολίτην τοῦ Παραδείσου. Χριστός *«ἐπέστη τοῖς ἐν Ἄδῃ βοῶν αὐτοῖς, εἰσέλθετε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον»*.

Εἰς τό μυστήριον τοῦτο ὡς καὶ εἰς ἄλλα τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁ Θεός ἐκάλεσε τούς Ἀγγέλους του ὡς συνεργούς. Ἄγγελος ἀπεκύλισε τὸν λίθον, διὰ τοῦ ὁποίου ἦτο ἐσφραγισμένος ὁ Τάφος. Ἄγγελος διεκήρυξε τό ἀνήκουστον τοῦτο μυστήριον εἰς τὰς Μυροφόρους γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ὑπελάμβανον Αὐτόν ὡς νεκρόν. Καὶ *«ἦλθον ἵνα ἀλείψωσι Αὐτόν ἀρώμασι»*, (Μάρκ. 16,1). Πληροφορηθέντες καὶ προστρέξαντες καὶ οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ *«εἶδον κενόν τὸν τάφον καὶ τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ τό σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς»* (Ἰω. 20,7). Ἐπὶ τῆ θεᾷ τοῦ κενοῦ τάφου, παρά τὴν ἀγγελικὴν ὀπτασίαν καὶ τὴν ἀναστάσιμον ἀγγελίαν, λύπη, τρόμος, ἀπορία καὶ ἔκστασις κατέλαβε τὴν ψυχὴν αὐτῶν, *«οὐδέπω γὰρ ἤδειςαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ Αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι»*, (Ἰω. 20,10). Ἡ λύπη αὐτῆ εὐθύς μετετρέπη εἰς χαράν, ὅτε ὁ *«Κύριος ὑπήντησεν αὐτοὺς λέγων Χαίρετε»*, (Ματθ. 28,8) καὶ ὅτε *«τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἦλθεν καὶ ἔστη εἰς τό μέσον καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰρήνη ὑμῖν»*, (Ἰω. 20-19), ὅτε *«Λουκᾶ καὶ Κλεόπα συνεπορεύθη καὶ ἠύλογησεν αὐτοῖς τὸν ἄρτον»*, (Λουκ. 24,30) καὶ ὅτε *«ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις παρέστησεν ἑαυτόν ζῶντα, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς»*, (Πράξ. 1,3).

Τελειῶν ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς Κύριος *«τό ἔργον ὃ δέδωκε Αὐτῷ ὁ Πατήρ, ἵνα ποιήσῃ»*, (Ἰω. 17,4) ἀνελήφθη εἰς τούς οὐρανοὺς καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖ τὴν προσληφθεῖσαν κατὰ τὴν Ἐνανθρώπησιν Αὐτοῦ ἀνθρωπίνην φύσιν ἡμῶν καὶ ἐκάθισεν αὐτὴν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἐθέωσε κατὰ χάριν.

Ἐκεῖθεν ἀπέστειλε εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ Πνεῦμα Αὐτοῦ τό Ἅγιον. Ἐν τῷ φωτὶ καὶ τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος τούτου, οὗτοι δώδεκα ὄντες, ἐκήρυξαν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ. Ἀπεβησαν τὰ ὄργανα δι' ὧν ὁ Χριστός ἵδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον. Ἰδρυσεν τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἀπαρχὴν τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὡς τό σῶμα Αὐτοῦ ἐπιτελεῖ ἐπὶ τῆς γῆς τό ἔργον Αὐτοῦ τό σωτήριο. Διδάσκει, ἀγιάζει, θεραπεύει, παρηγορεῖ, πτωχοῦς διατρέφει, φυλακισμένους ἐλευθερώνει, ἀσθενεῖς θεραπεύει, εἰρηνοποιεῖ, ἀπαλύνει καὶ ἀνακουφίζει τὸν ἀνθρώπινον πόνον, νικᾷ τὸν κόσμον καὶ τὸν θάνατον. Ὡς ὁ Χριστός *«ἔδει παθεῖν καὶ διὰ τοῦ πάθους Αὐτοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν Αὐτοῦ»*, (Λουκ. 24,26), οὕτω καὶ ἡ Ἐκκλησία *«διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»*, (Πράξ. 14, 22). Διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία καταδιωκομένη προσεύχεται ὑπὲρ τῶν διωκτῶν αὐτῆς, προκαλουμένη σιωπᾶ, συκοφαντουμένη ἀνέχεται, διὰ τοῦ λόγου αὐτῆς παιδεύει, διὰ τῶν μυστηρίων αὐτῆς ἀγιάζει καὶ ἐπιχέει ἔλαιον καὶ οἶνον εἰς τὰς πληγὰς τῶν ἀνθρώπων. Φροντίζει διὰ τὰ πνευματικὰ αὐτῶν χωρὶς νά παραμεληθῇ τὰ ὑλικά. Μεταδίδει τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἀλλὰ καὶ παρέχει τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον, εἰς ἐκείνους τούς ὁποίους κατέστησε φτωχοῦς καὶ ἐνδεεῖς τό ἄδικον οἰκονομικόν σύστημα τοῦ αἰῶνος τούτου τοῦ ἀπατεῶνος.

Ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τό σωτήριο τοῦτο ἔργον τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς τόπους τῆς ἐμφανείας Αὐτοῦ καὶ δὴ εἰς τὸν τόπον τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Τούτους τούς τόπους διαφυλάσσει ὡς μάρτυρας τῆς ἐπὶ γῆς

παρουσίας Αὐτοῦ . Ἐκ τῶν τόπων τούτων καί δὴ ἐκ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Ὀλβίου Τάφου, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀνέστη ὁ Κύριος, ἐπιδαψιλεύομεν τάς Πατριαρχικάς Ἡμῶν εὐχάς καί Πατριαρχικάς εὐλογίας εἰς πᾶν τό ποιμνιον Ἡμῶν εἰς Ἰσραήλ, Παλαιστινιακόν Κράτος, Ἰορδανίαν καί Κατάρ καί ἀναφωνοῦμεν τό «εὖ παρέστητε» εἰς ὑμᾶς, τούς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, τούς κυκλοῦντας τόν Πανάγιον Τάφον καί συνεορτάζοντας μεθ' ἡμῶν ταύτην τήν σωτήριον νύκτα καί φωταυγῆ καί δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, ὑγιείας, προκοπῆς, προόδου, εὐημερίας ὑμῶν καί σωτηρίας, ἀναφωνοῦντες τόν χαρμόσυνον χαιρετισμόν «Χριστός Ἀνέστη»!

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ **ΠΑΣΧΑ 2015,**

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων